

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. (Ændrede udbetalingsregler og etablering af flytteret).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag, som vi behandler i dag, vil give lønmodtagerne ret til at flytte de penge, de eventuelt har stående hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond, til en kapitalpension i deres bank, til et andet forsikringsselskab, eller de kan indsætte pengene på Den Særlige Pensionsopsparing, hvor der jo også er flytteret.

Regeringen har givet 3,4 millioner lønmodtagere fri flytteret i SP, og dette forslag vil give 1,3 millioner lønmodtagere fri flytteret i Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Måske skulle jeg lige nævne, at alle lønmodtagere i dag bidrager med 1 pct. af deres løn til SP. Disse penge skal sættes ind på en særskilt konto, og de penge får man udbetalt med renter, fra man fylder 65 år. Det var den ordning, som den gamle regering havde foregrebet sig på, således at lønmodtagerne ikke altid kunne være sikre på, at det, de indbetalte, fik de også udbetalt.

Men det har Venstre og regeringen heldigvis bragt i orden. Alle kan være trygge ved, at staten ikke griber ned i lønmodtagernes lommer, når det drejer sig om SP.

LD er nogle af de penge, som lønmodtagerne i 1977-78 blev tvunget til at indbetale på nogle særskilte konti, som kommer til udbetaling som et engangsbeløb, fra man fylder 60 år.

Venstre vil gerne understrege, at dette at give en flytteret, jo ikke er en flyttepligt. Der er ikke nogen, der tvinges til at træffe et valg, hvis man ikke ønsker det, eller hvis man bare er tryk og rolig over, sådan som tingene kører hos LD i dag.

Men med lovforslaget imødekommer vi en tendens og et stort ønske, som mange mennesker har i dag. De ønsker i højere grad at få ind-

flydelse på deres eget liv og deres egne anliggender. De vil ikke automatisk købe standardvaren, som det store samfund har skruet sammen, den store leverandør har skruet sammen. Sådan er mange menneskers indstilling i dag.

Vi kan ikke rationelt diskutere valgfrihed. Det er ikke engang sikkert, at valgfriheden altid fører til det rigtige valg. Men valgfriheden er en del af demokratiseringen af vort samfund.

Kl. 17.55

I dag kan jeg som almindelig lønmodtager ikke øve indflydelse på, hvad de træffer af beslutninger hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond; jeg har ikke valgt de mennesker. Selv hvis jeg var medlem af en bestemt organisation, ville jeg jo ikke have en kinamands chance for at øve indflydelse på valget af disse bestyrelsesrepræsentanter, endside tilrettelæggelsen af LD's politik.

Det er jo forbløffende, fordi loven har indloget 1,3 millioner danske lønmodtagere til at være tvangsmedlemmer hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond, men vi har bare ikke haft nogen som helst demokratisk indflydelse på foretagendet.

Flytteretten eller valgfriheden er Venstres svar på denne tilstand. Vi giver alle mulighed for at stemme med fødderne. Hvis man ikke kan lide lugten i bageriet, kan man forlade det, tage pengene med sig og frit vælge en bank, SP eller et forsikringsselskab, hvor man føler sig bedre tilpas.

Der er dem, der er skeptiske, som siger, at der ikke er så mange, der vil benytte sig af disse ordninger med flytteret, fordi beløbene jo ikke er særlig store. Men det er her, der er mulighed for at slå beløbet sammen med beløbet på SP-kontoen, og dermed vil summen blive så stor, at den bliver mere attraktiv for andre kapitalforvaltere.

Flytteret og valgfrihed kan i starten forekomme at være noget uoverskueligt noget, men jeg tror, at flytteretten kan skabe mere overskuelighed for den enkelte lønmodtager. I stedet for at have så mange konti spredt rundt omkring i en masse ordninger, en masse breve, en masse opgørelser, en masse information, så får lønmodtagerne mulighed for at samle det hele og placere det hos en enkelt forvalter, f.eks. i ens eget pengeinstitut.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er et par spørgsmål. Først hr. Ole Vagn Christensen, som skal blive på sin plads, og dér skal trykke på knappen »Ønsker ordet«.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt stille det spørgsmål: Er det ikke let for Venstre at stå og snakke om frit valg, når man i virkeligheden lægger grundomkostningerne over på nogle, som ikke ønsker det frie valg?

Er det ikke også let for Venstre at være med til at lave en maksimumsgrænse på 200 kr.?

Er det ikke også let for Venstre at komme med et forslag, som faktisk ikke vil give lønmodtageren en bedre pension?

Hvis det er tilfældet, vil jeg godt bede hr. Flemming Oppfeldt fortælle: Hvem har været bedre til at forrente pengene end Lønmodtagernes Dyrtdsfond? Man skulle jo tro, at det, som Venstre havde overvejet, var: Vi tror på, at der er nogle, der er bedre til at kunne forrente disse penge.

Jeg vil godt sige til Venstre: Er det ikke rimeligt, at der bliver nogle erstatningsregler, som sikrer, at pensionspengene ikke bliver forringet ved dette forslag?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare oplyse hr. Ole Vagn Christensen om, at som det er oplyst fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond, vil dette at etablere det frie valg koste medlemmerne i Lønmodtagernes Dyrtdsfond et sted mellem 19 og 38 kr. som en engangsudgift.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det vil sige, at allerede forlods vil man forringe det for dem, der ikke ønsker det frie valg. Det vil altså sige, at man har omkostninger for det fåtal, som ønsker det frie valg; der kører man de store midler over og administrerer og dermed tager man fra den anden gruppe.

Jeg vil også gerne spørge hr. Flemming Oppfeldt: Når man kommer med et sådant forslag som det her, har man vel vurderet: Hvordan er afkastet f.eks. i pengeinstituttet i forhold til Lønmodtagernes Dyrtdsfond? Vil hr. Flemming Oppfeldt bekræfte fra talerstolen, at det er ringere forhold, man stiller folk i i det øjeblik, man står her og lokker med frit valg?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det vil jeg overhovedet ikke gå ind på, for jeg må sige, at det jo er meget individuelt, hvilken

ordning man vil have selv. Men som jeg understregede i min indledning, er der ikke nogen tvang, folk kan gøre, hvad de har lyst til. De kan også blive stående hos Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Kl. 18.00

7 pct. af alle i Lønmodtagernes Dyrtdsfond svarende til 90.000 mennesker har sagt, at de under alle omstændigheder vil flytte, og to tredjedele vil ikke afvise, at de kunne finde på at skifte, så vi taler om et sted mellem 7 pct., altså 90.000 mennesker, og op mod 800.000-900.000 mennesker, som kunne være interesserede i at skifte. Det er dog ret mange, og det er da en meget beskedent udgift kun at bruge op mod maksimalt 38 kr. for at sikre alle disse mennesker frit valg.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er sådan set en reaktion på en meget højtflående ideologisk tale, som blev fremført her for lidt siden af Venstres ordfører. Dertil har jeg to konkrete spørgsmål.

Nu erkender Venstres ordfører for det første, at *alle* kommer til at betale et sted mellem 28 og 35 kr., eller hvor meget det nu var – eller var det 18 og 35, eller et eller andet? Det var i hvert fald et eller andet forholdsvis beskedent beløb for at kunne indføre den her ordning. Det er jo en afgift, som man påfører alle, som er med i ordningen i dag, uanset om de ønsker at benytte sig af det frie valg eller ej.

Er det egentlig ikke et brud på skattestoppet? Jeg har forstået, at skattestoppet skal forstås på den måde, at bare 1 kr.s stigning eller økstraudgift er brud på skattestoppet. Her påfører man alle dem, som ikke ønsker at flytte, en solidarisk finansiering af den her nye ordning. Er det ikke et brud på skattestoppet?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, den radikale ordfører fuldstændig overser, at der jo rent faktisk i dag er en udgift, når man får udbetalt penge fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Den bliver ikke opkrævet, men der er rent faktisk en udgift, som Lønmodtagernes Dyrtdsfond jo bliver sparet for ved denne her facilitet.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører ønsker at tale udenom, men faktum er altså – og jeg anerkender, at det er et meget, meget lille beløb – at det jo er et brud. Så enkelt er det. Det er en øget udgift for lønmodtagerne. Det er så, hvad det er.

Vi ved så faktisk, at en lønmodtager i gennemsnit har 40.000 kr. stående på den her konto. Det er bare lige for at illustrere, hvor fantastisk et fremskridt det er for menneskeheden, hvad vi bliver udsat for fra regeringens side. 40.000 kr. Lad os sige, at de kan forbedre – og nu ser vi den positive situation – deres afkast med 1 pct. ved at flytte. 1 pct., det er 400 kr. Den skal de oven i købet betale skat af. Det er det, vi taler om.

Det er altså den her kæmpemæssige fordel, som Venstre nu kommer ud og tilbyder den måbende danske befolkning. Er det måske ikke lidt meget at holde en voldsom stor ideologisk tale for den grad af frihed?

Så skal jeg altså lige huske at sige, som det også blev understreget fra den socialdemokratiske ordførers side, at LD har været ret gode til at få lønmodtagernes penge til at yngle. Så det er ikke engang sikkert, at de kan få den her forbedring.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt svare den radikale ordfører ved at gentage en ting. Der er jo rent faktisk en omkostning ved at udbetale penge i dag fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Den omkostning skal man jo holde op mod at etablere den her facilitet, for den omkostning ligger jo i et andet led, hvis folk flytter. Det er jo da ret afgørende.

Hvis man er modstander af det her, så må jeg jo sige, at hvis man er det bare på grund af 38 kr., så går man da i ualmindelig små sko. Det kan godt være, at jeg kan blive beskyldt for at gå i rimelig små sko – jeg har ikke talt om 400 kr., men den radikale ordfører taler om 400 kr. – men når jeg taler om 38 kr., så er vi da nede i noget, man overhovedet ikke kan gå i.

Jeg vil så sige generelt, at den radikale ordfører jo bare fremhæver, at Det Radikale Venstre sammen med Socialdemokratiet er imod frit valg. Hvis bare alle retter sig efter deres model, så kan folk jo vælge, hvad de vil, bare de vælger den radikale, ensartede model.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man nu laver sådan en tvangsordning, hvor alle skal pålægges bidrag til noget, som de ikke ønsker at gøre brug af, vil Venstre så være med at sikre, at man, hvis man ønsker at flytte, så får en samlet oversigt over, hvad andre kapitaladministratorer tager i administrationsomkostninger, sådan at man ikke overlader brugerne til reklameslogans, men til reelle fakta om, hvad det koster?

Det er jo en kendsgerning, at LD er den billigste administrator. Så vil jeg også mene, at det er en vigtig forbrugeroplysning at sørge for at sige til dem, der ønsker at flytte: I kan godt flytte, men I skal huske, at administrationsomkostningerne disse alternative steder er så og så dyre, så man får et reelt valg og ikke overlades til reklamens vold.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det hedder jo i forslaget, at andre kapitalforvaltere skal oplyse forbrugeren om, hvad konsekvenserne af et sådant valg er, og herunder må også være flytteomkostninger.

Kl. 18.05

Man skal lige tænke på, når vi drøfter det her, at der er to typer omkostninger. Der er en etableringsomkostning. Den er selvfølgelig fælles for alle, fordi det er en valgfrihed, det er en facilitet, det er en fordel, alle får. Men selve den aktuelle flytteomkostning kommer hver enkelt, der flytter, selv til at betale for. Så der bliver altså brugerbetalning på flytteomkostningen. Det fremgår af forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er korrekt, at det er en fordel, for det er jo en kendsgerning, at alle vil have den billigste administrator. Altså man kan godt have nogle ideologiske grunde, men det er ikke en økonomisk fordel. Derfor mener jeg, det er meget vigtigt, at man gør opmærksom på, at hvis man gør brug af den mulighed, som nu gives, så bliver pengenes værdi forringet. Og jeg synes da, det må være vigtigt at gøre opmærksom på, at det jo er det, der er konsekvensen, når man går fra den billigste administrator og over til andre. Det synes jeg da er vigtigt at folk bliver gjort opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jamen jeg er helt med på, at der er nogen, der gerne fortsat vil leve i et gråt og trist og ensartet, østeuropæisk, statsstyret samfund. Og det kan jo have en værdi.

Men jeg mener, at det har en ekstra værdi at kunne bevæge sig ud i et andet samfund. Det har en ekstra værdi for alle mennesker. Og det er da ikke en dårlig ting. Det er et gode – et absolut gode.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er lidt sjovt at høre hr. Flemming Oppfeldt stå og tale om frihed, og at han er imod statsstyring osv., når regeringen lige har fremsat et forslag om, at alle børn i Danmark skal lege med ler, og at socialministeren fremover skal bestemme, hvad børnene skal lege med. Det hænger ikke helt sammen.

Men for at følge op på hr. Ole Sohns spørgsmål: Vi ved jo fra andre dele af det finansielle marked, at det er utrolig svært for forbrugerne at finde rundt i, hvad udgifterne egentlig er f.eks. på lån og andet. Så det hjælper ikke meget, at der med bittesmå bogstaver et eller andet sted skal stå, hvad omkostningerne er. Det, der bliver efterlyst, er jo, hvorfor man ikke laver et krav om, at der skal være en oversigt over, hvad administrationsomkostningerne er sammenlignet med Lønmodtagernes Dyrtingsfond, så man har en reel forbrugeroplysning, så forbrugerne kan se, at de faktisk vil tabe penge på at flytte deres penge.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror også, jeg nævnte, at der skal foregå en reel forbrugeroplysning, når man flytter, så de, der modtager – det står i forslaget – er tilpligtet at fortælle om, hvad omkostningerne er, og hvordan vilkårene i det hele taget er.

Men jeg tror altså, det er klart, at hvis man lever i en verden, hvor man ikke ønsker at give folk valgfrihed, hvor man siger, der kun er ét plejehjem, der kun er ét høreapparat, der kun er én venteliste, der kun er én pasningsmulighed, hvis man lever i det samfund, så kan man ikke forstå sådan et forslag her. Det her er en ekstra dimension, som folk, der kun går i tre dimensioner, ikke kan forstå.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen jeg kan godt forstå, det er svært for hr. Flemming Oppfeldt at skulle stå bag en regering, som laver den ene statsstyring efter den anden, og som f.eks. nu laver regler om, at socialministeren skal bestemme, hvad alle børn skal lege med ude i børnehaverne. Så må det være svært at skulle stå og tale om frihed. Så bliver man nødt til at komme med postulater om andre.

Men for at vende tilbage til selve spørgsmålet, som hr. Flemming Oppfeldt ikke svarer på: Hvorfor ikke forpligte de andre udbydere til, at de ikke bare skal oplyse, hvad deres egne omkostninger er, men skal sammenligne, så forbrugeren får en reel forbrugeroplysning, så man får øje for, at det rent faktisk koster penge, og at det her alene er et reklamenummer fra Venstre for at forsøge at bortforklare al den anden statsstyring, man er ved at indføre her i landet, og som rent faktisk vil medføre en lang række forringelser for borgerne? Hvorfor ikke give den reelle forbrugeroplysning?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg forstår godt, at Enhedslisten vil lave et forslag, der lyder som noget i retning af, at alle klokker ringer: Advarsel! Du forlader nu Lønmodtagernes Dyrtingsfond, men kommer hen et andet sted. Advarsel! Du træder ind i et nyt sted, og det er helt forfærdeligt, hvad der sker her.

Jeg tror, der er en vældig undervurdering af lønmodtagerne i det spørgsmål, som blev stillet. For hvis man får oplysning om, hvad Lønmodtagernes Dyrtingsfond bruger til administration – det skriver de i alle breve – plus hvad de så derefter skal forvalte det til, så tror jeg godt, at en almindelig lønmodtager naturligvis kan regne det ud, ligesom vi også kan regne ud, når vi skifter telefonabonnement og den slags.

For 10 år siden var der nogle, der var meget bekymrede, hvis man skulle skifte telefon fra KTAS til noget konkurrerende, men det går da meget godt i dag, og det har tvunget telefonpriserne ned. Det er måske den slags effektiviseringer, vort samfund trænger til, og derfor ser jeg dette forslag om valgfrihed som en vitalisering af hele pensionsområdet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det fru Lene Jensen som ordfører.

Kl. 18.10

Lene Jensen (S):

Og denne gang er jeg rent faktisk ordfører.

LD, hvis fremtid vi diskuterer her i dag, har gennem årtier vist sig som en topprofessionel investor, der har meget lave administrationsomkostninger og præsterer flotte afkast til kontohaverne. Det er så den ordening, regeringen ønsker at give kontohaverne mulighed for at forlade til fordel for andre pensionsopsparinger, idet man dog lykkeligvis også kan få lov til at lade sine penge stå, hvis det er det, man helst vil.

Socialdemokratiet har ikke noget principielt imod øgede valgmuligheder. Jeg ved godt, vi altid bliver skudt det i skoene, men det bliver det nu altså ikke mere rigtigt af. Det forekommer bare en lille smule paradoksalt, at regeringens liberale frisind, som vi lige har oplevet for fuld udblæsning heroppefra fra et af regeringspartiernes ordførere, kun rækker til at flytte penge ud af LD. Ville det ikke være naturligt, om man også kunne flytte penge ind, hvis nu det hele skal være så frit, og man selv skal bestemme, hvor man skal have tingene?

Der er mange faldgruber i det frie valg på pensionsområdet, og det er vigtigt at få dem afdækket. Der er efter Socialdemokratiets opfattelse en række betingelser, der skal være opfyldt, for at det frie valg kan komme lønmodtagerne til gode, og sådan skal det jo være. Hvorfor ellers indføre det?

For det første må valgfriheden ikke føre til et brud på den solidaritet, der kan være mellem henholdsvis mænd og kvinder og gode og dårlige liv. Det kan der ikke være tale om her, da der ikke er nogen kollektive elementer i LD, så der er ikke noget problem.

For det andet må der ikke forekomme utilsigtede økonomiske effekter af valgfriheden. Det må ikke være muligt for den enkelte kontoindehaver at sætte hele formuen over styr, og samfundsøkonomien må heller ikke lide skade. Som sagt optræder LD som en særdeles kompetent investor på en række områder, herunder det vanskelige og vigtige marked for noterede aktier, og det er derfor glædeligt, at der med lovforslaget åbnes for, at LD i langt højere grad kan fungere som kapitalforvalter af egne og af andres midler.

Den mulighed opfylder et længe næret socialdemokratisk ønske om at give LD bedre udviklingsmuligheder og funktionsvilkår.

En tredje betingelse for, at valgfrihed kan være en god idé, er, at administrationsomkostningerne ikke øges drastisk, og at de øgede ordninger i videst muligt omfang afholdes af dem, der så også rent faktisk benytter sig af den her valgfrihed. I forhold til det punkt mener jeg, der er brug for forbedringer i nærværende lovforslag. LD har i dag meget lave administrationsomkostninger

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at man regner med, det koster 25-50 mio. kr. at etablere systemet, og at flyttegebyret for den enkelte skal begrænses til 200 kr. Jeg har min tvivl om, hvorvidt det er den rigtige størrelse, om det er den rigtige måde at finansiere de øgede omkostninger på, i givet fald det skal blive til noget godt. En mulighed kunne være i stedet at gøre gebyret fleksibelt og i højere grad lade det afspejle de reelle omkostninger ved udnyttelse af valgfriheden.

Uanset valget af model er det afgørende vigtigt for os at slå fast, at det i princippet er dem, der benytter sig af valgfriheden, der betaler for den.

Vi har også enkelte spørgsmål til nogle af de andre elementer, herunder udmøntningen af den informationspligt, der lige har været lidt debat om, og det må indgå i udvalgsarbejdet. Det bliver resultatet af udvalgsarbejdet, der bliver afgørende for, hvilken stilling vi tager til det samlede lovforslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

En enkelt bemærkning, som den socialdemokratiske ordfører kom med, synes jeg, jeg lige bliver nødt til at efterprøve. Den socialdemokratiske ordfører sagde, at Socialdemokratiet indimellem får skudt i skoene, at man er imod valgfrihed, og at sådan forholder det sig ikke. Jeg bliver nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører: Passer det ikke, at Socialdemokratiet vil ophæve det frie valg for ældrepleje, plejehjem, høreapparater, sygehus, børnenepasning og nu også disse pensionsordninger, når Socialdemokratiet kommer til?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil meget nødig stå her og udtale mig om noget, som hører hjemme i Socialudvalget, når det er LD, vi behandler. Det, jeg siger, er, at vi ikke principielt har problemer med frit valg. Det, vi har problemer med, er, når frit valg har nogle

utilsigtede konsekvenser, som går ud over nogle mennesker. Det kan så enten være, fordi de bliver tvunget til at betale for noget, de egentlig ikke ønsker, eller det kan være, fordi den rådgivning, de får, medfører, at det frie valg, de foretager, har rigtig, rigtig dårlige konsekvenser for dem selv f.eks. i forhold til at miste en pensionsformue, eller hvad det kan være.

Det er derfor, jeg siger, at det er så vigtigt, når vi snakker frit valg, ikke bare at rende rundt med parolerne i ærmerne, men konkret tage stilling til, hvad det betyder på de områder, vi diskuterer.

Modsat Venstre har vi ikke meget, meget hårde ideologiske principper. Vi har en hel del sund fornuft og ægte bekymring for dem, som skal leve med de her systemer, som vi herinde sidder og opfinder.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg anholder bare ordene, når man siger, at »vi ikke har noget principielt imod frit valg«, og der så ikke findes ikke et eneste eksempel på, at Socialdemokratiet går ind for et frit valg.

Jeg er også nødt til at komme med en lille detalje. Socialdemokratiet siger så: Jo, der er ét eksempel. Vi ønsker f.eks., at man skal kunne gå tilbage til LD, når man er gået ud. Har Socialdemokratiet regnet lidt på, hvad det vil koste, for det er jo en facilitet, der så skal indføres i LD?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Nej, det har vi ikke regnet på. Når jeg siger det med at kunne gå tilbage til LD eller for den sags skyld se sin kapitalpension dybt i øjnene og spørge, om ikke den ville have det meget bedre hos LD's kompetente investorer, er det for at illustrere, at Venstres valgfrihed jo et eller andet sted er et ideologisk paradenummer. Det er uden konsekvens.

Kl. 18.15

Man har jo ikke tillid til, at lønmodtagerne kan finde ud af at placere deres penge i LD. Man vil jo ikke have, at LD får det input fra den enkelte lønmodtager. Derfor er det ikke et frit valg for den enkelte lønmodtager, man er optaget af. Det er at rende rundt med nogle paradeforslag, som et eller andet sted måske ikke er det vigtigste i verden. Det synes jeg et eller andet sted at man skal tænke på, når man diskuterer de her ting. Frit valg behøver da ikke kun at gå den ene vej, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det var en interessant information, at Socialdemokratiet ikke har særlig mange sådan ideologiske principper, men er mere båret af sådan praktisk sund fornuft.

Det, jeg interesserer mig lidt for, er det her med frit valg og omkostninger. Er fru Lene Jensen ikke enig i, at der er masser af eksempler i det her samfund på, at alle borgere bidrager til, at nogle borgere kan benytte sig af nogle faciliteter? Det kan være børnehaver, det kan være kollektiv trafik, det er på alle mulige områder, hvor det offentlige leverer en service, hvor vi alle sammen er med til at betale for, at de muligheder står til rådighed for dem, der vil benytte sig af det.

Det er jo det samme princip, der gælder her. Her er det bare en helt minimal omkostning. Her er det en omkostning på skønnet fra 19 kr. til 38 kr. pr. kontohaver, der så giver alle mulighed for at træffe et valg om at placere pengene et andet sted. Det er vel meget rimeligt.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg håber ikke, at jeg har frasagt mig enhver ret til at have ideologiske synspunkter. Jeg siger bare, at når vi diskuterer alle de her vigtige principper, er det måske meget godt også at have sin sunde fornuft med. Det kan jeg i hvert fald kun tilråde.

Må jeg sige, at jo, det er rigtigt, at der er masser af tilfælde, hvor det er sådan, det forholder sig. Det, jeg bare siger, når vi diskuterer det her pensionsområde, er: Hvorfor ikke gøre, som vi gør på så mange andre områder, nemlig prøve at udforme det sådan, at det fortrinsvis er dem, der benytter det frie valg, der også betaler for det?

Det, jeg angriber, er måske i virkeligheden, at man pr. definition lægger et loft over, hvad det må koste den enkelte, mens man ikke pr. definition lægger et loft over, hvad det må koste fællesskabet. Der hedder det fra 25 til 50 mio. kr. Da vi diskuterede SP, sagde man, at det var 123 mio. kr. Det viste sig vist at blive omkring 200 mio. kr. En million her og en million der bliver jo til penge, ikke sandt?

I virkeligheden er det, jeg angriber, at vi ikke kan tale os frem til, at der måske er en mere smidig model i forhold til at sørge for en mere retfærdig fordeling af omkostningerne.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er jo sådan, at det, som alle er med til at betale, kun er engangsomkostningen. Derefter er det kun dem, der benytter sig af ordningen, som kommer til at betale for den flytning, der rent faktisk sker af kapital. Så jeg mener egentlig, at det hensyn er varetaget fuldstændigt.

Så vil jeg gerne spørge, om det ikke er korrekt, at LD faktisk får nogle muligheder for at tiltrække kapital; ikke som depotkapital, men man får mulighed for at forvalte kapital i LD på investorenes vegne, altså også kapital, der ikke er LD's egen. Er det så ikke lidt forkert at sige, at man ikke giver LD mulighed for i konkurrence at tiltrække sig forrentning? Det får LD jo med muligheden for at danne fondsmæglerselskaber.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det er fuldstændig rigtig refereret af hr. Lars Barfoed, at der er de her to elementer i finansieringsmodellen i forhold til de administrative omkostninger. Det, jeg bare siger, er, at jeg ikke er overbevist om, at man fra regeringens side har fundet de allervisestes sten i den anledning. Det synes jeg sådan set at vi har behov for at diskutere. Nu gør vi det her, og jeg ser frem til, at vi også kan gøre det i udvalget. Så anerkender jeg fuldstændig, som jeg vist også har givet udtryk for i min ordførertale, at det er et rigtig positivt skridt, at LD nu får lejligheden til at agere bredere og også med andre folks penge, idet folk i den her sammenhæng jo f.eks. er arbejdsmarkeds-pensionsordninger og andre investorer. Jeg synes, det er et rigtig godt skridt, og det mener jeg sådan set også at jeg har givet udtryk for i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det var egentlig kun til den del om, at man også skulle lade det frie valg gå den anden vej. Jeg kan egentlig godt se ideen i det, men er måske også lidt bekymret, for de midler, vi har her i den her fond, er jo for en begrænset periode. Det er penge, der er sat ind fra 1977 til 1980, og de vil forsvinde af sig selv i løbet af nogle år, når folk er gået på pension, og så er det dét.

Man kan så pludselig stå tilbage med en meget lille gruppe, som har betalt nogle forholdsvis små beløb ind, og dem ville man så være pisket til fortsat at sidde og administrere. Er det egentlig en særlig god idé, selv om jeg selvfølgelig

godt kan se finten i at åbne op for frie valg den anden vej? Er det egentlig særlig smart at gøre det?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Nu er det faktisk mit håb, at netop den del af lovforslaget, der handler om at kunne lave et kapitalforvaltningsselskab – jeg tror oven i købet, at man kan få lov at lave mere end et – gør, at LD måske ikke er kommet for at blive, men så noget, der ligner. Så jeg tror såmænd nok, at man kunne få den finste med at tiltrække anden kapital til at virke, så der var lidt mere at forvalte, og der var lidt mere at investere for.

Jeg synes, at diskussionen om, hvorvidt man skal kunne flytte tilbage eller rykke ind som individ i LD, er god, fordi den siger noget om, hvad vi mener med frit valg. Mener vi det på den måde, at det er noget, vi giver folk i forhold til at kunne administrere deres eget liv, eller mener vi det mest, når man kan flytte penge ud af ordninger, som nogle måske kunne fristes til at opfatte som pengetanke, som også varetager interesser, som er til gavn for f.eks. danske arbejdspladser?

Formanden:

Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Folketinget vedtog i sidste halvdel af 1970'erne at indefryse dyrtidsportioner for at begrænse forbruget. Det resulterede i oprettelsen af LD. De indefrosne dyrtidsportioner blev indbetalt for dem, der var i beskæftigelse fra den 1. september 1977 til den 31. august 1979.

LD har i årene opsamlet en større formue, som er blevet forvaltet som en delvis risikovillig kapital i små og mellemstore virksomheder, hvilket også er en god ting. Det ændres der heller ikke på. Den sidste ændring, der blev lavet, åbnede for, at den enkelte kontohaver kunne lave puljevalg, hvilket der også er mange der har benyttet sig af.

Det nye tiltag, som vi laver, giver den enkelte mulighed for at overføre LD-kontoen til sit eget pengeinstitut, og på den måde kan man samle dem et sted på samme måde som med SP-kontoen. Det giver kontohaverne øget indflydelse på indestående på LD-kontoen, ved at det kan samles med andre konti.

Der lægges samtidig op til, at LD udnytter den allerede eksisterende mulighed for oprettelse af et fondsmæglerselskab. På den måde gør LD sig selv mere interessant og attraktiv som kapitalforvalter. Det er også med til at øge LD's muligheder i konkurrencen med andre investeringselskaber, og det skulle jo gerne blive til gavn for den enkelte kontohaver.

Samtidig sker der en revision af udbetalingsbestemmelserne ved det fyldte 60. år. Det betyder, at LD herefter kan hæves, uden at andre kapitalpensioner hæves samtidig, hvilket har betydning for dem, der flytter kontoen sammen med andre kapitalpensioner.

Med de ændringer, der herefter er lavet i LD, men også i SP-ordningen, bliver der en skærpet konkurrence imellem selskaberne. Alt andet lige skulle det være en fordel for den enkelte kontohaver, og det vil derfor forhåbentlig give en bedre forvaltning af de forskellige konti og en skærpet interesse for de virksomheder, hvori investeringerne foretages.

Alt i alt er der efter Dansk Folkepartis mening tale om et godt lovforslag, da det giver kontohaverne mere indflydelse på egne penge, og Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Har man i Dansk Folkeparti slet ikke nogen betænkelighed ved at gå ud og sige, at nu skal alle være med til at betale 38 kr. for at indføre et ideologisk tiltag fra Venstre?

Det kan da ikke være rigtigt, at Dansk Folkeparti vil tage pengene fra pensionister, for det er jo det, der bliver resultatet. I det øjeblik, hvor man går ind og tager de 38 kr., er det jo en lavere udbetaling af dyrtidspenge, folk vil få.

Et andet spørgsmål, jeg kunne stille i samme forbindelse, er: I England har de en lang række retssager, fordi folk er blevet forkert rådgivet. Vi har været lidt inde på hele det spørgsmål om informationspligten. Vil Dansk Folkeparti være med til at sikre, at alle de oplysninger, der fortæller, at hvis du gør det her, er du med til at forringe din pension i fremtiden, kommer frem? Og vil man sikre, at der også bliver nogen sikkerhed for, at den enkelte ikke kommer ud for, at han faktisk får et lavere beløb end det, han ville have fået, hvis han var blevet?

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er da sikker på, at kontohaverne i LD er med til at finansiere den omlægning på de her maks. 38 kr. Alle var jo også med til at finansiere omlægningen, dengang der blev indført LD-valg, hvor man kunne vælge pulje i LD.

Så vidt jeg husker – jeg vil ikke hænges op på datoen – var det i år 2000, at den daværende regering indførte, at man kunne vælge pulje i LD. Dengang var der også omkostninger ved at etablere det, og dem var alle da med til at finansiere. De blev da også trukket fra den samlede LD-pulje. Jeg kan ikke huske det nøjagtige beløb, som hver enkelt kontohaver skulle af med for at lave det puljevalg, men jeg tror ikke, at dette er værre.

Er man bekymret for rådgivningen, som hr. Ole Vagn Christensen er inde på, lader man da være med at flytte pengene. Man bliver da stående i LD, hvis man er tilfreds med det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jo netop her med det sidste, som hr. Bent Bøgsted er inde på, at vi kan begynde at snakke om, hvorvidt man har et frit valg. I det øjeblik, hvor man er henne i sit pengeinstitut, fordi man eventuelt er interesseret i at få en bolig, vil det så ikke være sådan, at pengeinstituttet ligesom kan sige, at man skal komme med nogle garantier, og at de garantier, man kan komme med, er de forskellige midler fra de forskellige steder? Man må så affinde sig med, at prisen for, at man får den bolig, sådan set er, at man vil få en forringet pension, når man engang får den udbetalt.

Jeg er fuldstændig klar over det med omkostningerne, dengang vi indførte puljeordninger. Men burde sporene derfra ikke skræmme? Er det rimeligt, at en så stor økonomisk omkostning bliver overladt til de øvrige dyrtidsmodtagere? Jeg synes det ikke. Og derfor synes jeg ikke, at man skulle gå videre ad den vej, hvor man lægger op til, at alle skal være med til at oprette noget, som man kalder et frit valg, som efter min mening ligger langt fra et frit valg.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu kan man så sige til det her med boligkøb, at det er sådan med den her LD-pulje eller med det, man har indestående i LD, at der er ikke ret mange, som i dag er 43-44 år, som har en LD-konto, da det var i årene fra 1977 til 1979, at man

skulle være på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at alle, der er startet på arbejdsmarkedet efter 1979, ikke har noget stående i LD, og det er hovedsagelig gruppen af folk, der er under 45 år, som er ude at investere i hus i dag. Så det der med, at det kan bruges af en bank, tror jeg ikke på, og hvis man er i tvivl om sin bank, har man forhåbentlig skiftet bank, inden det kom så vidt.

Da jeg fik den meddelelse om, at der var indført frit puljevalg, spekulerede jeg heller ikke over det. Jeg kiggede på, hvilken pulje der var på min LD, og så plottede jeg ind, hvad jeg synes der skulle investeres i. Det kan jeg gøre en gang imellem. Men der er da ikke noget med, at jeg spekulerer på, at det er dårlig rådgivning. Der stoler jeg jo på LD's rådgivere og stoler på, at det er god rådgivning, jeg får om de puljevalg.

Det er på samme måde, som man stoler på en bank, som man har haft i mange år, og stoler på, at de er gode rådgivere. På den måde kan man også se på de minusser, vi har haft i LD i nogle år, og så kan man sige, at det er dårlig rådgivning, men det er udviklingen på finansmarkedet, der gør, at man mister penge. Det har vi jo gjort i de sidste par år.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har to spørgsmål. Jeg tager det første her, og jeg vil tilråde ordføreren for Dansk Folkeparti bare at svare med et ja eller et nej: Kan ordføreren, når vi taler om informationspligten hos modtagne pengeinstitutter, bekræfte, at der i bemærkningerne til lovforslaget står:

Kl. 18.30

»Derudover foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravene til de modtagende pengeinstitutter. Der kan være tale om krav til den information, LD skal modtage i forbindelse med en flytning, herunder tekniske krav til formen på de informationer, der skal udveksles imellem LD og instituttet. Der kan endvidere være tale om krav til den information og rådgivning, det modtagende pengeinstitut skal give kontohaveren forud for flytteanmodningen, således at kontohaveren kan træffe et informeret valg.«

Kan ordføreren bekræfte, at der står sådan i bemærkningerne?

Formanden:

Det får ordføreren lov til nu. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Ja.

Formanden:

Så har hr. Flemming Oppfeldt en kort bemærkning mere.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har et spørgsmål mere: Kan ordføreren så bekræfte, at der derudover står om det, som beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for, at elementer, som kan indgå i pengeinstitutternes rådgivning, f.eks. kan være omkostninger ved den konkrete flytning, herunder flyttegebyr til LD, gebyr i forbindelse med oprettelse af en konto eller modtagelse af LD-midlerne samt eventuelt løbende omkostninger til administration m.v. i det modtagende pengeinstitut? I forhold til valg af pensionsordning kan der indgå elementer som oplysning om forskelle i vilkår i LD og den pensionsordning, der flyttes til, f.eks. af skattemæssig betydning.

Alt det her illustrerer jo, at der er fuld informationspligt. Kan ordføreren bekræfte, at sådan ser det forslag ud, som ordføreren anbefaler?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er ligesom at stå i kirken. Man får valget mellem at sige ja eller nej, og siger man nej, så får man en lige højre.

Ja! Jeg turde heller ikke sige andet i kirken.

Formanden:

Efter at vi nu har fået bekræftet, at spørgeren kunne læse op af bemærkningerne, siger vi tak til ordføreren, hr. Bent Bøgsted, og går videre til hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at det er et fremragende forslag, som her er fremsat. Vi går nemlig også ind for frit valg, og vi går ind for mere konkurrence i den finansielle sektor, ligesom vi gør det i en række andre sammenhænge.

Det er vigtigt, at den enkelte investor, sparer, har mulighed for selv at beslutte, hvor han skal placere sine opsparede midler. Det skal vi give folk mulighed for i så vid udstrækning som overhovedet muligt, samtidig med at folk naturligvis skal have mulighed for at vælge den tryg-

ge løsning at lade eksperter, der professionelt beskæftiger sig med de finansielle markeder, stå for forvaltningen af deres opsparing, eller der kan være en løsning et eller andet sted midt-mellem.

Det skal selvfølgelig også ske på en måde, så folk er informeret om, hvad der sker, så de forstår, hvad der sker, så der er gennemsigtighed og gennemsuelighed i de beslutninger, der træffes. Alt det mener vi der er taget højde for i det lovforslag, der her er fremsat.

Frit valg, muligheden for at skifte mellem forskellige kapitalforvaltere, mellem forskellige pensionsinstitutter betyder jo, ud over at man rent faktisk selv har mulighed for at benytte sig af valget, også konkurrencemæssigt noget, når alle aktører på markedet ved, at folk kunne finde på at flytte deres pensionsdepot.

Det gælder også LD. Med det forslag, der er fremsat her, ved vi jo ikke, hvor mange depotejere i LD der rent faktisk vil benytte sig af valgmuligheden. Men alene det, at muligheden eksisterer, vil jo lægge et pres på LD, der i øvrigt, som flere talere har været inde på, er ganske kyndig i forvejen til at investere. Det vil lægge et yderligere pres på LD, at de ved, at de kunder, altså deres depotejere, ikke bare er tvunget til at fastholde deres opsparede midler der, men kunne vælge noget andet. Så ved de, at de bliver nødt til at gøre deres ypperste. Det lægger et pres på dem, og det sikrer i virkeligheden i den sidste ende depotejerne den bedst mulige forvaltning af pengene. Konkurrence er godt, valgmuligheder er godt, og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 18.55

Samtidig med at der her gives mulighed for, at folk kan vælge at flytte deres midler fra et depot i LD til deres depot i Den Særlige Pensionsordning eller til andre pensionsinstitutter, giver vi også LD nogle muligheder for, jeg havde nær sagt, at svare igen på konkurrencen, nemlig ved at LD nu får nogle udvidede muligheder for at oprette et datterselskab i form af et børsmægler-selskab eller et investeringsforvaltningsselskab, der kan investere midler.

Her har man især tænkt på, at LD har en ekspertise, når det gælder investering i noterede aktier, og vi har jo generelt et ønske i det her samfund om, at der skal investeres mere i noterede aktier, der skal investeres mere i nye mindre virksomheder, der ikke er noteret på Fondsbørsen. Det vil der jo blive større mulighed for, ved at LD med den kunnen, de nu har på det område, får mulighed for at forvalte ikke bare

deres egne midler, men via dette datterselskab eller datterselskaber, som de måtte vælge at oprette, også andres midler, især på de områder, hvor de har en særlig ekspertise.

Der er mange gode elementer i lovforslaget, og Det Konservative Folkeparti kan støtte det.

Formanden:

Der er bedt om korte bemærkninger fra fru Lene Jensen og hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg har to spørgsmål. Det ene relaterer sig direkte til hr. Lars Barfoeds tale.

Jeg vil gerne høre, hvad det er for forhold i LD, der gør, at hr. Lars Barfoed mener, at det er nødvendigt at lægge et pres på LD, for at de skal gøre deres ypperste. Er det sådan, at hr. Lars Barfoed antyder, at LD ikke gør sit ypperste, og hvad grunder det sig på? Hvad er det for nogle afkastammenligninger, jeg er gået glip af i forhold til, hvordan LD klarer sig?

Det andet, jeg ville spørge om, er om den diskussion, der var før. Jeg skal spare hr. Lars Barfoed for at læse op af bemærkningerne, jeg har tillid til, at hr. Lars Barfoed har læst bemærkningerne. Jeg vil gerne høre, om man med hensyn til det her informerede valg kunne forstille sig, at der inkluderet i det informerede valg ikke alene var et spørgsmål om administrations- og flytteomkostninger, men at der f.eks. også var en illustration af, hvordan den investor, som man flytter til, har klarer sig rent investeringsmæssigt sammenlignet med LD.

Synes hr. Lars Barfoed, at det ville være en god idé?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror ikke, at fru Lene Jensen er gået glip af nogen afkastanalyser overhovedet, men fru Lene Jensen er til gengæld gået glip af noget af det, jeg har sagt, måske i sin iver efter at forberede nogle skarpsindige spørgsmål til mig. Jeg gjorde faktisk en del ud af at sige i den sammenhæng, hvor jeg sagde, at her lægges der et pres på LD, for at de skal gøre deres ypperste, at de jo er ganske kyndige til det i forvejen.

Der kan ikke sættes en finger på LD's forvaltning af kapital, de er bestemt konkurrencedygtige på det finansielle marked, og jeg nævnte jo netop også, at de var særlig kyndige med hensyn til investering i noterede aktier. Det kan

der ikke sættes en finger på, men alle har jo godt af, at der er et konkurrencepres. Vi ved jo ikke, om de kunne finde på at slække på det i fremtiden, og derfor lægger vi altså det yderligere pres på LD, ligesom der sådan er et pres på alle andre på de finansielle markeder, at deres kunder kunne finde på at forlade dem. Så er der et ekstra incitament for dem til at gøre deres ypperste, og vi kan alle sammen kun være interesserede i, at der er et sådan pres på dem, så det synes jeg egentlig at man skal være tilfreds med.

Så var der et spørgsmål til, som er glippet.

Formanden:

Ja, det kommer nu.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Hvor er det heldigt, at vi har to korte bemærkninger.

Jeg er glad for, at hr. Lars Barfoed kan bekræfte, at LD faktisk er temmelig, temmelig, temmelig gode og sandsynligvis gør deres ypperste.

Det, jeg spurgte om i det andet spørgsmål, var om det her med det informerede valg. Der er jo tale om en ministerbeføjelse, og jeg synes, det kunne være et stærkt signal, hvis vi her i debatten og under udvalgsarbejdet kunne spore os ind på, hvad Folketinget mener der skulle fremgå, for at man kan træffe et informeret valg.

Det, jeg spurgte om, var, hvorvidt man kan forestille sig, at folk ud over at kigge på flytteomkostninger og fremtidig og nutidig administration også kiggede tilbage i tiden og fik stillet et materiale til rådighed, der viste, hvordan den investor, hos hvem de gerne ville placere deres penge – en arbejdsmarkedspensionsordning, en bank, eller hvad det er – har klaret sig i sammenligning med, hvordan LD har klaret sig.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen det synes jeg altså ville være godt. Jeg synes, at alt, hvad der kan give folk et bedre grundlag for at træffe beslutninger, er godt, alt, hvad der kan gøre pensionsmarkedet mere gennemsueligt for dem, der skal investere, vælge, hvor de vil have deres opsparing liggende, er godt.

Men det er jo ikke kun i denne her sammenhæng. Det er jo ikke noget nyt, at folk skal træffe beslutning om, hvor de vil have deres opsparing liggende. Uanset om det er en pensionsopsparing eller anden form for opsparing, så skal folk

jo allerede i dag for de fleste af deres penge jo træffe nogle beslutninger om, hvor de vil have dem stående, og der synes jeg da, at man godt kunne gøre mere for at få et mere gennemsigtigt marked, når det gælder pensionsopsparing, fordi det er meget svært at gennemskue for den enkelte opsparer, hvor det er bedst at placere pengene. Det er komplicerede forhold, og det kunne man godt arbejde videre med.

Kl. 18.40

Jeg mener nu, det skal være en mere overordnet arbejdsopgave end blot en opgave, der har relation til netop det at kunne flytte midler fra LD til andre pensionsinstitutter. Jeg mener, at vi mere generelt på det erhvervspolitiske område skal interessere os for at skabe mere gennemsku- elighed, når det gælder pensionsopsparing.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Den her snakken om frit valg forstår jeg egentlig udmærket. Men hvad er årsagen til, at De Konserveratives ordfører ikke går det skridt videre, som vi ofte har hørt om, nemlig at pengene ligger bedst i borgernes lommer? Hvorfor ikke give pengene frit, hvis der virkelig skal være frit valg, og så kunne man få lov til at skruer sit forbrug op, som der også er lagt op til?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Man kunne naturligvis godt være fristet til at give pengene frit. Det kunne man for så vidt også sige med Den Særlige Pensionsopsparing. Det ville jo være det samme der at spørge, hvorfor folk ikke bare kan få pengene selv, og så kan de omsætte dem i forbrug, eller de kan spare dem op på anden vis. Men der er vi jo inde i nogle samfundsøkonomiske overvejelser.

Der er jo en grund til, at man i sin tid bandt disse midler, og hvis man pludselig frigav midler i LD og midler i Den Særlige Pensionsopsparing, så ville vi formentlig se et forbrugsboom, som samfundsøkonomien næppe kunne holde til.

Det er sundt for et samfund, at der er en høj grad af opsparing, og man kan ikke sådan fra den ene dag til den anden lade folk omsætte de midler, der er sparet op i LD og SP, fuldstændig frit. Det mener jeg ville slå bunden ud af både de finansielle markeder og af samfundsøkonomien. Så jeg tror ikke, det ville være klogt rent økonomisk at gøre det.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jamen ønsker regeringen og dermed også De Konservative netop ikke, at der skal et øget forbrug til?

Så siger hr. Lars Barfoed, at det kan godt være, at det blev et forbrugsboom. Det kunne man så styre på anden vis. Men kunne det ikke være bedre at få de her midler fri, som virkelig er frie midler, end at vi f.eks. udskyder gælden i vores ejendomme eller låner i ejendommene?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg mener, der er meget stor forskel på, at man over en årrække, som vi nu gør det, giver nogle skattelettelser, og så det, at man på en gang gav midlerne i Den Særlige Pensionsopsparing og LD fri.

Det ville jo være mange hundrede millioner kroner, der på en gang kom ud i forbrug, samtidig med at man jo for at frigøre disse midler til likvider ville være nødt til at sælge værdipapirer i et uhyrlig stort omfang. Det ville jo føre til, at kurserne på de finansielle markeder både på aktier og obligationer ville rasle ned, og renten ville stige. Det ville være helt uansvarligt at give los og frigive midler, der er opsparet i LD og Den Særlige Pensionsopsparing, i hvert fald hvis det var noget, der skete over en meget kort tidsperiode.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har også et par spørgsmål til hr. Lars Barfoed: Mener hr. Lars Barfoed, at det kun er folk under 45 år, der har brug for et pengeinstitut eller en forsikring eller en kreditforening? Hvis ikke hr. Lars Barfoed mener, at der er folk over de 45 år, der også har brug for penge, så forstår jeg godt det svar, som jeg tidligere fik af hr. Bent Bøgsted. Men mener hr. Lars Barfoed, at der også er brug for, at mennesker over 45 år har kontakt til et pengeinstitut, en forsikring eller en kreditforening? Vil det så ikke være sådan, at man kan være udsat for et pres og dermed en dårlig rådgivning?

Mit andet spørgsmål er om dårlig rådgivning, som vi har set masser af eksempler på i England, hvor man har givet folk det råd, at de skulle gå hen og sætte deres penge et sted, og så viser det sig, at de faktisk har fået dem vældig meget forringet. Der kører nu en række civile retssager.

Det er jo ikke et frit valg, man giver folk der, og derfor er spørgsmålet: Ville det, som hr. Lars Barfoed var inde på med dårlige rådgivere og rådgiveransvar, ikke være rigtigt, at vi sideløbende i Erhvervsudvalget fik den sag taget op, således at pengeinstitutterne, kreditforeningerne og forsikringsselskaberne kan blive udsat for, at der faktisk skal betales erstatning, hvis de har rådgivet folk forkert?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen den sag er taget op for længe siden og klaret. Der er ingen problemer der. For det første er det jo ikke noget nyt, at folk henvender sig i en bank for at få et lån eller lave nogle andre forretninger med banken, og at banken så vil have mulighed for at sige, at så skal man flytte nogle midler, man har opsparet et eller andet sted, til banken, og at det indgår i drøftelsen med banken. Det er der jo ikke noget nyt i. Det er jo ikke sådan, at der sker en revolution her, fordi man i den store sammenhæng kan se, at nogle i den sammenhæng relativt beskedne midler i LD også bliver gjort til genstand for flyttemulighed. Det er jo ikke noget nyt.

Derfor er det jo også noget, man har taget op for længe siden. Der er jo etiske retningslinjer for bankernes rådgivning, der er fastsat af erhvervsministeren, som sikrer, at pengeinstitutter skal rådgive kunderne i overensstemmelse med kundernes interesser. Der er i øvrigt en lang række detaljerede retningslinjer om, hvordan man sikrer det.

Derudover er det naturligvis i forvejen i dansk erstatningsret sådan, at hvis man rådgiver kunderne på en dårlig eller uforsvarlig måde, sådan at det medfører et tab for kunderne, skal man naturligvis betale en erstatning. Så den sag er klaret, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det nye i det her er jo sådan set, at hidtil har man ikke kunnet spille med Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det har jo ikke været sådan, at man har kunnet sige, at nu skal du, hvis du vil have de lån, hvis du vil være kunde her, komme med dine opsparinger.

Det nye i det her er jo sådan set, at nu gives der banker, pengeinstitutter i al almindelighed, kreditforeninger og forsikringsselskaber den

mulighed, at man kan bruge det som et pres over for mennesker, som står i den situation, at på grund af forskellige hændelser i deres liv er det nødvendigt for dem at have en kontakt til et pengeinstitut. Det kunne f.eks. være, at man ønskede at flytte i oldekolle eller sådan noget.

Derfor er det nye i det her jo, at man får mulighed for nu at bruge nogle penge, som man ikke hidtil har haft mulighed for at kunne bruge i dette arbejde. Det er derfor jeg spørger: Er der så ikke brug for, at man også får nogle erstatningsregler på disse områder, således at man holder dyrtidsmodtageren skadefri?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Som jeg netop forklarede, sagt til hr. Ole Vagn Christensen, er der sådan nogle regler i forvejen. Der er etiske retningslinjer for bankernes rådgivning af kunderne, der sikrer, at bankerne skal rådgive kunderne i overensstemmelse med kundernes interesser. Det er en følge af almindelig dansk erstatningsret, at hvis man rådgiver kunderne på en dårlig måde, således at det medfører tab for kunderne, skal der betales en erstatning. Det er der da masser af eksempler på at der også bliver. Heldigvis er bankerne jo normalt opmærksomme på, at de skal rådgive kunderne på en forsvarlig måde, så det er jo da heldigvis undtagelsen, når man ser på, hvor mange gange hver eneste dag der sker rådgivning af kunder i lignende situationer, at det fører til sager, for slet ikke at tale om sager, hvor der er erstatningsansvar. Men der er sådanne erstatningsregler i forvejen.

Formanden:

Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det har sådan set været en meget interessant debat. Der er ikke en eneste ordfører fra noget som helst parti, som har sagt, at LD skulle være nogen dårlig kapitalforvalter; de er billige med hensyn til at administrere. Der har faktisk kun været positiv omtale af den måde, som LD fungerer på.

Der er til gengæld ikke ret mange, der har talt om de problemer, det kan give, hvis man nu forestillede sig, at frit valg-modellen ville betyde, at folk ville væk fra LD; hvilke problemer det kan give for dansk erhvervsliv.

LD er jo sådan set en unik kapitalforvalter og investeringsinstitution til stor gavn for dansk er-

hvervsliv. Det tror jeg at alle – om ikke her i salen, så ude i det pulserende liv – vil sige at den er. Så det er altså ikke her, begrundelsen for forslaget ligger.

Kl. 18.50

Så kan man sige: Jamen vi skal af ideologiske grunde have en frit valg-model. Hr. Lars Barfoed var inde på, at også i andre sammenhænge, f.eks. i daginstitutioner, sørger vi jo alle sammen for, at der er nogle, der har mulighed for et frit valg; jeg tror også, der blev nævnt et par andre eksempler. Ja, det gør vi alle sammen, men hvorfor er det så kun LD's medlemmer, der i den her sammenhæng skal betale for, at nogle vil have en frit valg-model?

Når regeringen kommer med et forslag om, at der skal være en frit valg-model for penge, som alle lønmodtagere indbetaler, bør det så ikke være hele samfundet, der skal finansiere etableringsomkostningerne, så det i virkeligheden gjaldt finansministeren, sådan at også folk, der ikke er medlem af LD, men som har glæde af LD's investeringer, er med til at finansiere de etableringsomkostninger? Det synes jeg er en af de ting, vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet.

Det kan jo ikke være rimeligt, medmindre der er et eller andet ideologisk argument bag, og jeg har ikke fornemmet, at nogen har turdet sige, at det var det, der var ideen. Det må være rimeligt, at det er alle, der betaler til det, når man laver sådan et instrument.

Jeg går også ud fra, at der er tale om en forglemmelse, når der i forslaget alene gives mulighed for, at man kan flytte ud fra LD, men at lønmodtagere, der ønsker at flytte penge ind, er afskåret fra det. I hvert fald burde man i det mindste, sådan som LD, så vidt jeg husker, gøre opmærksom på i høringssvaret, give mulighed for, at folk, der fortryder det, kan vende tilbage.

Men jeg kan konstatere, at der sådan umiddelbart er et flertal for forslaget. Derfor vil jeg stille et spørgsmål til ministeren, og det er, om ministeren, når nu de andre i LD skal finansiere de fås muligheder for at tage pengene ud, vil sikre, at man i hvert fald undgår, at de få bliver rodet ud i noget snavs, for der er jo givetvis et hav af kapitalforvaltere, der nu vil byde sig til med farvestrålende reklamer om, hvordan de vil være i stand til at forvalte pengene; at vi så får lavet noget gedigen forbrugeroplysning, som taler om, hvad de andre selskabers administrationsomkostninger, etableringsomkostninger og afkast er, sådan at man har et regulært forbru-

geroplyst grundlag for at træffe beslutning om, hvorvidt man vil flytte sine penge ud og ikke alene er i reklamens vold. Det synes jeg i hvert fald er en af de afgørende ting, som vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet.

Jeg forstod også på Det Konservative Folkepartis ordfører, at et oplyst grundlag altid er bedre end kun at være overladt til reklamens magt. For der er ingen tvivl om, at der vil komme et hav af opfordringer i reklamer om at flytte LD-pengene over i andre institutioner. Vi ved jo alle sammen godt inderst inde, at det bliver dyrt for de folk, der flytter. Pengene bliver ædt op af administration, det tror jeg ikke der er nogen der er i tvivl om, hvis man sætter sig lidt ind i, hvordan markedet fungerer.

Derfor mener jeg, at forbrugeroplysning er utrolig vigtig, for at man ikke i et ideologisk felt tog, som man nu er ude i, lokker sagesløse borgere ud på skråplanet og ud i noget snavs. Det håber jeg ikke er intentionen, og det tror jeg heller ikke det er. Derfor håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan blive enige om at få lavet et gedigent forbrugeroplysningsarbejde, som følger med, i takt med at folk ønsker – hvis der er nogen, der ønsker det – at forlade LD og deres forvaltning af deres penge.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt spørge SF's ordfører, om ikke konsekvensen af SF's ordførers holdning her ville være, at alle pensionsopsparere, alle, der benytter sig af banker og forsikringselskaber og andre kapitalinstitutter, blev samlet i LD/ATP, for så kunne man sikre sig lave omkostninger, kun ét valg, sikkerhed, og at der ikke var nogen, der faldt for farvestrålende brochurer og den slags.

Det andet spørgsmål, jeg har, må der kunne svares meget enkelt på: Er der demokrati i LD?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er ikke meget demokrati i nogen forvaltningsselskaber. Det er i øvrigt et af de spørgsmål, SF har rejst flere gange, at få mere demokrati, bl.a. i LD. Nu kan jeg ikke huske, hvornår vi sidst har fremsat det, men vi kan finde forslaget frem, og så kan vi tage en debat en gang til om det.

Til det med, om vi skal have få eller mange, vil jeg sige, at jeg ikke synes, det tilkommer mig at give et svar på, hvor mange der skal være. Men der er ingen tvivl om, at folk, der sparer op

til pension og lignende, ikke har den store gevinst af, at der er så mange, der udbyder og får folk til at flytte fra institut til institut, fordi de omkostninger, der er herved, plus de almindelige administrationsomkostninger bare for at forvalte pengene, tærer meget på det.

Jeg er sikker på, at vi ikke i Folketinget skal beslutte, hvor mange selskaber der skal have ret til at være på markedet, og jeg er også helt sikker på, at det vil være til stor gavn for opsparere, hvis vi fik lavet en gedigen forbrugeroplysning, som lavede en reel prissammenstilling mellem de enkelte selskaber. Så ville der ske revolution på det her marked, og det håber jeg vi kan blive enige om.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, vi alle sammen er interesserede i, at der bliver mere konkurrence og mere gennemsigtighed på det her område. Jeg synes også, jeg kan fornemme en vis bevægelighed hos SF bare ved det her synspunkt, for for 20-30 år siden i de rigtig gode gamle dage mente SF og venstrefløjen jo, at staten skulle have ét forsikringselskab for os alle sammen, og her er der tydeligvis en bevægelse, og det er da altid rart at mærke.

Når vi taler om demokrati, siger SF's ordfører, at den diskussion kan vi tage en anden god gang, den har SF også rejst. Men der må SF's ordfører være opmærksom på, at det her forslag jo omhandler folk, der er tvunget ind i en ordning, og det forslag med hensyn til bevægelighed er jo faktisk et forsøg på at imødekomme folks ønsker om selv at bestemme og ikke bare være overladt til en bestyrelse, som de ingen indflydelse har på. Her har vi jo fremsat et forslag, som indeholder et demokratisk element, og jeg synes ikke, jeg har hørt noget fra SF om, hvordan man imødekommer borgernes ønsker.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror ikke, hr. Flemming Oppfeldt har forstået pointen, som er, at jeg ikke synes, det specielt er udtryk for demokrati, at man kan lave en valgfrihed, hvor man kaster nogle opspareres penge ud på et marked, som er fuldstændig uigennemskueligt. Så er det netop ikke demokrati. Så er man overladt til dem, der har de bedste reklameslogans og den største overbevisningskraft. Det er jo derfor, det er så utrolig vigtigt, at vi får

en reel forbrugeroplysning, og nu kan jeg også forstå, at Venstre synes, det er vigtigt.

Jeg skal lige gøre hr. Flemming Oppfeldt opmærksom på, at det faktisk ikke er lykkedes i forhold til Økonomi- og Erhvervsministeriet, som har hovedansvaret for prissammenligninger, at komme igennem med det, bl.a. fordi Finansrådet ikke ville have det. Derfor håber jeg, at vi kan få lavet nogle ordninger i forbindelse med den her lov, som vi har råderet over, der sikrer, at vi får den reelle forbrugeroplysning både om etableringsomkostninger, administrationsomkostninger og afkast, sådan at den, der ønsker at flytte sine penge, ved, hvad man flytter fra, og hvad man flytter til, og hvad konsekvensen heraf er. Når man pålægger de andre i LD at skulle finansiere det, må det være sådan et minimum, vi kan blive enige om.

Jeg kan se, at der ikke bliver rystet på hovedet, og det kan jeg godt forstå at man ikke gør, så jeg sætter min lid til, at fornuften vil råde under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Vi er jo fuldstændig enige om, at man hele tiden skal arbejde med at skabe gennemsækelighed, gennemsigtighed, på det finansielle marked, ikke mindst når det gælder folks pension og deres opsparing. Men er hr. Ole Sohn ikke enig i, at med alle de opsparingsordninger og pensionsordninger, der findes i forvejen, hvor folk jo kan flytte rundt på meget betydelige midler allerede i dag, er det lovforslag, vi taler om her, med mulighed for også at flytte sine midler i LD, ikke en sag, der marginalt påvirker behovet for gennemsækelighed på det finansielle marked, fordi folk i forvejen kan flytte rundt på deres penge alle mulige andre steder end lige netop i LD?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg betragter ikke det, at man giver mulighed for at flytte, som en stor sag, i forhold til hvad der i øvrigt er gældende. Men jeg mener bare, at når vi har lejligheden til at kunne lave et system, som måske oven i købet kan danne skole for den øvrige branche, skal vi benytte os af lejligheden. Og jeg mener faktisk, det er utrolig vigtigt, for LD spiller en særlig rolle i samfundet. Det er den største investor i dansk erhvervsliv. Det er den bedste forvalter af kapital, der overhovedet eksisterer. Når vi tager det som udgangspunkt, er der under ingen omstændigheder nogen som

helt begrundelse for at ændre på LD's grundlag. Der er ikke noget af det, der vil styrke LD, tværtimod.

Når man så alligevel gør det, så er det, jeg siger, at så må vi da i det mindste kunne blive enige om at lave et forbrugeroplysningsarbejde, som gør, at de folk, der overvejer at flytte – af private grunde eller spektakulære grunde eller det selv at sidde og jonglere med pengene – ved, at de bliver oplyst om, hvor de kan få noget, der er bedre, hvis de kan få det nogen steder, eller hvor de kan få det mindst ringe. Det er bare det, jeg forsøger at komme frem til. Det håber jeg at vi kan blive enige om i udvalget. Jeg kan i hvert fald ikke høre nogen argumenter imod det, og hvis man er imod det, er det, fordi man ikke ønsker, at den finansielle sektor bliver kigget i kortene.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes bestemt, at det er godt at kigge den finansielle sektor i kortene, ikke mindst, at de mennesker, der skal træffe beslutninger på markedet, har mulighed for at kigge aktørerne nærmere efter for at vurdere, hvem der er bedst. Det er jo det, der får konkurrencen til at virke. Konkurrencen virker jo ikke, hvis der ikke er en gennemsækelighed og gennemsigtighed på markedet, for så kan folk jo ikke træffe optimale beslutninger. Det er også derfor, at det er et mere generelt spørgsmål; det er i virkeligheden slet ikke et spørgsmål, der har lige præcis med denne sag at gøre.

Denne sag påvirker jo kun marginalt folks beslutninger om at vælge pensionselskab eller depot til deres opsparing, fordi folk jo i forvejen fuldstændig frit kan vælge, hvor de vil placere deres penge bortset fra, når det gælder LD. Derfor er det naturligt, at de også skal kunne træffe beslutningerne, når det gælder LD.

Hvis det forholder sig sådan, at LD er det bedste sted at have sine penge stående, er hr. Ole Sohn vel enig med mig i, man jo bare kan beslutte at lade sine penge blive stående, større er problemet jo ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Virkeligheden er jo den, at når det her lovforslag bliver vedtaget, vil hele markedet kaste sig over folk, der har penge stående i LD, og med alle mulige overtalelsesforsøg sige: Lad os varetage

dem. Det har forvaltningsselskaberne jo en interesse i.

Derfor mener jeg, det er utrolig vigtigt, at man ikke lokker folk ud i noget snavs. Det er navnligt at tro, at folk, der i forvejen investerer pensionspenge, kan overskue det. Det er jo derfor, at man som regel sætter pengene ind i det pengeinstitut, som man i øvrigt har sine penge i, og lader dem forvalte dem uden overhovedet at have noget kendskab til, hvad der egentlig foregår. Man har tillid til dem.

Det, der er problemet, og det, Forbrugerrådet i øvrigt ikke kan komme igennem med over for Finansrådet, er at få et gennemskueligt system, som gør, at folk kan gennemskue, hvad omkostningerne er. Det vil Finansrådet ikke, fordi der er utrolig mange penge i det her. Det er ikke bare millioner, men milliarder, der er i det her.

Derfor er det utrolig vigtigt, at vi som lovgivere er med til at sikre, at folk får et så oplyst grundlag som muligt. Nu har vi en mulighed for det, hvor vi har den bedste og største investor i Danmark, den bedste forvalter, og for at undgå, at vi lader den organisation forbløde, mener jeg, at det vil være fantastisk, hvis vi kan blive enige om ligesom at lave et forbillede for den øvrige branche.

Anders Samuelson (RV):

Lidt forhistorie: Vi har tidligere i Folketingssalen haft en debat om, hvorvidt vi skulle lave en forenkling af aktie- og kapitalbeskatningen. Her har regeringen grundlæggende været imod at lave den forenkling med henvisning til, at selv den mindste skatteforhøjelse vil være et brud på skattestoppet. Og det er faktisk den mindste skatteforhøjelse, vi taler om i den forbindelse, for det drejer sig om, at der kan være nogle enkelte pensionister, som har nogle meget små aktiebeholdninger i en bank. De er så små, at de i dag betaler 0 pct. i skat. Fremover ville de så af et meget lille overskud på måske 500 kr. eller 1.000 kr. komme til at betale en skat på lad os sige 30 pct.

Det vil altså sige, at regeringen har modsat sig at reformere og forenkle det system med henvisning til, at der er nogle, der måske kan komme til at betale 200 kr. mere i skat. Det er meget små beløb, vi taler om, men det er nok til, at regeringen vil hævde, at man bryder skattestoppet.

I det her tilfælde ved vi en ting hundrede procent sikkert, nemlig at alle vil blive tilføjet en omkostning på et ganske vist lille beløb – på

samme måde som med aktie- og kapitalindkomstbeskatning – men alligevel et beløb, nemlig omkring 35 kr. Det er, hvad det koster at etablere flytteretten. Det er en omkostning, som man vil få, uanset om man benytter sig af flytteretten eller ej.

Det vil sige, at hvis man bliver i det her system og ikke ændrer sin adfærd, vil man blive påført en ekstra omkostning, som man ikke har haft tidligere. Hvorfor er det ikke et brud på skattestoppet? Det synes jeg at vi har behov for at få et svar på.

Jeg anerkender, at det er et lille beløb, og det kan vel være ligegyldigt og alt muligt andet. Men hvis det er så principielt vigtigt på det ene område, hvorfor er det så ikke helt afgørende vigtigt også på det her område? Det synes jeg er underligt.

Vi har hørt Venstres ordfører tidligere i dag sige, at der er 7 pct. – tror jeg – som hundrede procent sikkert ville flytte deres penge. Der er 1,3 millioner, som har penge i LD. Så det er altså også det samme som at sige, at der er ca. 1,2 millioner, som ikke har planer om at flytte pengene. Der er nogle, der overvejer det, men man kan ende i den situation, at de, der havde bestemt sig for de ville gøre det, alligevel ikke gør det.

Men lad os sige, at alle 7 pct. vælger at gøre det, så er der stadigvæk 1,2 millioner danskere tilbage, som vil få den her ekstraomkostning på de 35 kr. Ja, det er et lille beløb, men det er en ekstraomkostning, en udgift, som de ikke har haft tidligere – altså et brud på skattestoppet.

KL 19.05

Hvorfor skal de 1,2 millioner ikke beskyttes, når nu de små opsparere på aktie- og kapitalmarkedet skal beskyttes? Hvorfor skal de så ikke beskyttes her? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide.

Jeg skal da i øvrigt sige, at vi er med på at indføre det. Det skal da ikke komme an på det. Jeg synes bare lige, at vi skal have perspektiver på det, især efter at Venstres ordfører holdt en så glødende ideologisk tale på et tidspunkt.

Men for at se på perspektivet: Lad os nu sige, at man er i stand til at flytte sine midler over til et institut eller investeringsselskab, som kan forrente dem til 1 pct. mere på et år, end LD kan i dag. Det er stadig væk lidt af et held, hvis man er i stand til det, for LD er dygtige til det, men lad os nu sige det.

Da vi ved, at folk i gennemsnit har måske 40.000 kr. stående på sådan en konto, så tjener man altså 400 kr., for 1 pct. af 40.000 kr. er 400 kr.

Af dem skal man betale skat. Lad os sætte den til 200 kr., så er der 200 kr. tilbage. Så er der flytteren, den koster 30 kr., så er der 170 kr. tilbage. Så er der selve flytningen, og den koster 200 kr., så er man allerede i underskud med 30 kr.

Hvis man så oven i købet flytter til et selskab, som har højere administrationsomkostninger, og det er meget sandsynligt at man gør det, end det selskab, man kommer fra, nemlig LD, er man oppe på, at man har et underskud på ca. 45 kr. det første år. Det skal man så til at indhente i de følgende år og håbe på, at man er i stand til det.

Det kan godt være, at man er i stand til at hente underskuddet ind, men vi skal bare lige være opmærksomme på, at det, vi taler om her, er altså, at man som udgangspunkt er sikker på at tabe penge det første år. Så må man håbe på, at man senere vinder de penge tilbage.

Vi taler stadig væk om meget, meget små beløb, men jeg vil bare gerne have, at vi får sat debatten *lidt* i perspektiv, inden vi sætter os op på de der ideologiske heste, hvor det kommer så højt op at flyve, at vi fuldstændig mister jordforbindelsen.

Det Radikale Venstre har sådan set ikke noget imod, at man indfører det her. Vi vil bare godt lige have undersøgt noget nøjere, om det, man egentlig gør, er, at man på den ene side påfører langt de fleste en hundrede procent sikker ekstraudgift, mens der på den anden side er en meget lille sandsynlighed for, at folk faktisk kommer til at tjene noget på det, at man altså i bund og grund måske ender med at lokke folk ud i noget, som de taber på. Hvis det er det, der er tilfældet i det samlede regnestykke, så synes jeg i hvert fald, det er en debat værd lige at tage den overvejelse med.

Grundlæggende kan vi sige o.k., vi er da med på frit valg på det her område, men lad os lige få det i det rigtige perspektiv, inden vi mister jordforbindelsen. Lad os da bare gøre det, men lad os også lige få undersøgt, hvor meget det egentlig er værd – hvor mange valgkampspoint er det her værd? – og sammenholde det med, hvorfor det ikke er et brud på skattestoppet for de 1,2 millioner, som vi ved bare får en ekstraomkostning ud af det.

Formanden:

Der er bedt om korte bemærkninger fra hr. Lars Barfoed og hr. Flemming Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Når man hører denne argumentation fra hr. Anders Samuelson om, at den omkostning, der nu skal betales for at etablere systemet, skulle være et brud på skattestoppet, så kommer man næsten til at tænke på Erasmus Montanus' måde at argumentere for, at morlille er en sten i Holbergs komedie.

Det her har jo ikke noget som helst med skattestoppet at gøre, men jeg synes, det siger en del om lovforslagets kvalitet, at hr. Anders Samuelson bruger over halvdelen af sin taletid på at forsøge at argumentere for, at der her skulle være tale om brud på skattestoppet.

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Samuelson: Er det ikke korrekt, at hvis Folketinget pålægger virksomheder nogle byrder, det kan være i miljølovgivningen, og det kan være på andre områder, vil det være virksomhedens kunder, der kommer til at betale de omkostninger, der er forbundet med de pålæg, vi giver de pågældende virksomheder? Der kunne man vel aldrig finde på at sige, at det er et brud på skattestoppet, at kunderne kommer til at betale de omkostninger, som er forbundet med de pålæg, der er til virksomhederne, gennem højere priser. Det er jo helt det samme, der er tale om her. Det har intet med skattestoppet at gøre.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Sådan kan man jo blive ved med at argumentere. Det har vi også hørt regeringen gøre i de sidste par uger omkring takstforhøjelser på den kollektive trafik og takstforhøjelserne på daginstitutionerne, vi har hørt den sige, at det ikke har noget som helst med skat at gøre. Men i husholdningsøkonomien er det altså penge ud ad vinduet. Sådan er det. Det er øgede leveomkostninger.

Jeg troede, at det, denne regering var sat i verden for, var at beskytte borgerne mod øgede omkostninger. Men det gælder så, ved vi nu, ikke for daginstitutionernes vedkommende, det gælder ikke for den offentlige transports vedkommende, og det gælder så heller ikke på det her område, for det er ikke en skat efter en eller anden principiel mærkværdig definition af det.

Her er det ikke en skat, men det er det så på den anden side, hvis man påfører en omkostning i samme størrelsesorden på aktie- og kapitalindkomstområdet. Så er det pludselig en skat, og så er det helt urimeligt, selv om det kun er 35

kr., og det kan man ikke tillade. På det her område kan man tillade det, fordi man har en teknisk definition af, at det ikke er det, man kan kalde en skat.

Gad vide, om ikke borgeren er fløjtende ligeglad. Summa summarum er, at det er 35 kr. i ekstraudgifter. Det kan man sige er lidt, men på det ene område mener regeringen, at det er rigeligt til at bryde skattestoppet, på det andet område er det ikke nok.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil stadig væk slå fast, at Erasmus Montanus ikke har levet forgæves.

Men jeg synes ikke, at hr. Anders Samuelsen svarede på sammenligningen med virksomheder, som vi pålægger nogle byrder og dermed nogle omkostninger, og så bliver de omkostninger aflejret i de priser, kunderne skal betale. Den sammenligning synes jeg ikke rigtig at hr. Anders Samuelsen reflekterede på. Jeg gør mig ikke forhåbninger om, at hr. Anders Samuelsen gør det i anden omgang.

Lad mig så spørge om noget andet og nærme mig det fra en anden vinkel: Er hr. Anders Samuelsen ikke enig med mig i, at skatter og afgifter må være nogle betalinger, der sker til en offentlig myndighed, til en kommune eller staten? Det er der jo ikke tale om her. Ergo, for at blive i Erasmus Montanus-jargon, kan det her ikke være en skat eller en afgift.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg ser det jo bare fra borgerens synsvinkel, og borgeren er da ligeglad med, om det er en afgift eller en skat, eller hvad det er. Det er en øget omkostning. Det er det, der er tale om. Og det, regeringen solgte sig på ved sidste valgkamp, var at beskytte borgerne mod nye mærkværdige opfindelser og måder, hvorpå man kunne få penge ud af borgernes lommer. Hvor de penge så går hen, er sådan set lige meget set fra borgerens synsvinkel. Faktum er bare, at de ryger ud af borgernes lommer.

Det, der er problemet for regeringen i denne her sag, er, at den, når det gælder aktie- og kapitalindkomstbeskatningen, hvor der er nogle, f.eks. Det Radikale Venstre, der har kæmpet for en markant forenkling – De Konservative har også kæmpet for det, inden de kom i regering, så er de holdt op med det, efter at de kom i rege-

ring – er imod på grund af skattestoppet. Men på det her område står man lige pludselig op og siger: Nej, nu kan det være det samme, her er det o.k. osv.

Virksomhederne bliver så nævnt her, når vi pålægger dem at betale noget, f.eks. betale for forureningen, men der er det jo sådan, at forurenere betaler. Det er imidlertid ikke sådan, at de her 1,2 millioner mennesker, som ikke agter at benytte sig af det tilbud – sådan ser det ud på nuværende tidspunkt – har forurennet nogen steder. De har ikke noget, de skal betale for; de bliver i det her tilfælde bare pålagt at betale forureningsafgiften, dvs. administrationsomkostninger.

Det er jo det, der er problemet, og det er det, jeg synes ministeren burde svare på. Hvorfor er det ikke et brud på skattestoppet? Sådan føles det vel for borgeren, er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg forstår da godt, at hr. Anders Samuelsen efter så mange år her i Folketinget og med den tankegang, som Det Radikale Venstre har, ikke kan skelne mellem skatter og service.

Når hr. Anders Samuelsen til sidst kommer med den konklusion, der hedder, at dette kan være et meget godt forslag, må det vel have en eller anden kvalitet. Denne ene eller anden kvalitet kunne jo være, at selv de, der bliver i LD, får det gode, at de kan flytte. Det er jo ikke nogen skat. Det er et gode, de betaler for.

Dansk Folkepartis ordfører var tidligere inde på spørgsmålet om, at de puljevalg, der er lavet i ATP-systemet, i LD, SP osv., er blevet indført, og at de jo også har haft en engangsomkostning. Men det har vi da ikke hørt Det Radikale Venstre tale om var en ekstra skat.

Er dette, at de forskellige pensionsforsikringsselskaber udvikler forskellige puljevalg og dermed også har en engangsomkostning til det, ikke et gode? Er det ikke noget, det er værd at betale for som opsparer?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Venstres ordfører forsøger febrilsk at tale sig uden om det, der er sagens kerne i det her, nemlig at man påfører omkring 1 million danskere en ekstra omkostning. Den kan være lille, eller den kan være stor, men man påfører dem en ekstraomkostning i et ideologisk ridt. Det er så,

hvad det er, og vi er, som jeg sagde, positivt indstillet over for at gå ind på tankegangen.

Det, jeg bare ikke forstår, er, hvorfor man springer fra en principiel holdning, som man har vundet et valg på, om, at man vil beskytte borgerne mod, at lovgiverne kommer med deres fiksfakserier og deres påfund og alle mulige andre ting. Det var jo sådan, at den tidligere regering blev anklaget for hele tiden at påføre borgerne nye omkostninger. Nu vil man lige pludselig ikke beskytte borgerne mod denne fantasi-fuldhed fra lovgivernes side.

Så siger man, at folk jo får valgmuligheden, og hvorfor skal de ikke betale for den? Jo, men altså den vestjyde, som aldrig nogen sinde har benyttet sig af Storebæltsforbindelsen, skal ikke betale for den. Her har vi jo valgt en anden finansieringsform, hvor det er dem, der benytter sig af ordningen, som betaler for det.

Kunne Venstre ikke overveje det, så de, der benytter sig af tilbuddet om at flytte, betaler for det her, og de, der ikke vil benytte sig af det her tilbud, heller ikke skal tvinges til at betale for det?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Forslaget går ud på, at den, der ønsker at flytte, selv skal betale sine egne flytteomkostninger. Det fremgår klart af forslaget. For at kunne gøre det skal der etableres en valgmulighed. Denne valgmulighed er præcis en parallel til det puljevalg, der også kan foretages.

Kl. 19.15

Der vil jeg så spørge den radikale ordfører: Hvori ser ordføreren forskellen på de to ting rent principielt? Hvorfor er det ene skat, men noget andet godt? Er forskellen ikke den, at Det Radikale Venstre har haft en sur indgang til alt, hvad der hedder valgfrihed, var imod SP-valgfriheden, var imod alle mulige andre former for valgfrihed og nu nødtvungent går ind for det her, fordi det ikke bærer at gå imod?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi faktisk meget begejstret for valgfrihed på alle de områder, hvor der er fornuft i at have det. F.eks. har vi altid været forkæmper for frie skoler og valgmenigheder og hvad ved jeg. Alle steder, hvor det er i den almindelige oplysnings ånd osv., går vi ind for frie valg.

Jeg skal ikke stå her og forsvare regeringens mærkværdige forsøg på at bortforklare, at den bryder et skattestop og de principper, som den har forsøgt at fremmane at den gamle regering hele tiden belemrede befolkningen med, og som den nye regering nu skulle beskytte befolkningen imod. Det er jo ikke mig, der skal forsvare det, det er sådan set Venstres ordfører. Det er ministeren, der skal forsvare det. Jeg påpeger bare dobbeltmoralen i det, der foregår.

Formanden:

Næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil starte med igen, igen, igen at konstatere, at regeringen har en kedelig vane med at give de organisationer, der berøres af lovgivning, uacceptable høringsfrister, i dette tilfælde en høringsfrist på 9 dage. Man sendte lovforslaget i høring den 27. oktober med frist til at svare den 6. november. Det er helt urimelig kort tid for de organisationer, der skal svare, og når man tager i betragtning, at der går flere måneder, før vi har førstebehandlingen her i Folketinget, er det svært at forstå, hvorfor der har været så kort en høringsfrist. Så vil jeg gå over til selve forslaget.

Forslaget vedrører, som det jo tydeligt er fremgået af debatten, de lønmodtagerpenge, der i dag befinder sig i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, penge, der blev hevet ud af lønmodtagernes lommer i forbindelse med indefrysning af dyrtidsportionerne, og som efter Enhedslistens opfattelse retteligt burde have været udbetalt til lønmodtagerne. Men nu eksisterer Dyrtidsfonden altså, og så bør det være et minimumskrav, at pengene forrentes så godt som muligt og administreres så billigt som muligt.

Det forslag, vi behandler her, er efter Enhedslistens mening dårligt, fordi det vil have negative økonomiske konsekvenser for en række lønmodtagere. For det første vil der være omkostninger i forbindelse med etablering af flyttemuligheder af pengene ud af Dyrtidsfonden, omkostninger, der skal bæres af samtlige kontohavere, og som vil beløbe sig til mellem 25 og 50 mio. kr. For det andet vil der også være omkostninger for den enkelte lønmodtager, der vil flytte sine penge, på mindst 200 kr.

I forhold til de ret begrænsede beløb, de enkelte lønmodtagere har stående i Dyrtidsfonden, virker dette forslag som igangsættelse af et urimelig stort administrativt apparat. Oven i det er det uklart, hvordan det skulle kunne lade sig

gøre for den enkelte at blive informeret om såvel plusser som minusser ved en eventuel flytning, uden at det også giver større administrative omkostninger. I øvrigt vil det i sig selv skabe nogle problemer for en ordentlig forrentning af lønmodtagernes penge, hvis mange flytter penge ud af fonden. Det er oplagt, at de stordriftsfordele, Dyrtingsfonden har i dag, vil blive mindre.

Til sidst vil jeg ikke undlade at sige, at der også er et positivt element i forslaget, nemlig at man forbeholder retten til at hæve sit tilgodehavende i Dyrtingsfonden, hvis man kommer til skade og dermed får 50 pct.s erhvervsevnetab eller mere. Hidtil har denne ret været forbeholdt dem, der mistede erhvervsevne på grund af en arbejdsskade.

Men til trods for dette positive element i forslaget, så kan Enhedslisten altså ikke støtte det samlede forslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg ønsker at spørge Enhedslisten, om Enhedslisten ikke synes, der er et andet sympatisk træk. Et er, at man individuelt betaler for sin egen flytteomkostning, hvis man vil ud, men er det ikke et sympatisk træk ved dette forslag, at det jo i virkeligheden er en solidarisk ordning, at alle bidrager til etablering af denne flytteomkostning svarende til – for et gennemsnitligt medlem, der har 15 år tilbage i Lønmodtagernes Dyrtingsfond – 2,60 kr. om året?

Er det en meget stor byrde for en lønmodtager i dag, som får denne flyttefacilitet, 2,60 kr.? Det er det, vi diskuterer i dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen det er jo et absurd administrativt apparat at sætte i gang at bruge så mange penge på, at folk skal have mulighed for at flytte det alligevel ret begrænsede beløb, de kan have stående i Lønmodtagernes Dyrtingsfond over til nogle andre. Og forventer man, at folk skal bruge tid på at sætte sig ind i de mange forskellige muligheder, de har, for at flytte penge over til andre, hvor de kan investere deres penge? Det synes vi simpelt hen man skulle lade være med at sætte hele det apparat i gang for.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Mener Enhedslistens pensionsfinansordfører ikke, at der er en alvorlig modsætning mellem hendes bagatellisering af 40.000 kr. og så f.eks. SF's ordfører, der mener, at 40.000 kr. ville virke særdeles appetitvækkende på alverdens pensionsforsikringsselskaber, som vil overfalde den enkelte? Jeg kunne godt tænke mig at få venstrefløjens egentlige vurdering af, om 40.000 kr. er mange penge, eller om 40.000 kr. er få penge.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

40.000 kr. kan i nogle sammenhænge være mange penge og i andre sammenhænge få penge. I forhold til om det vil være interessant for banker og kreditforeninger osv., så har jeg haft ganske mange sager, hvor jeg har oplevet, at folk af deres bank er blevet tvunget til at starte en indbetaling på 100 kr. om måneden til en opsparing eller en livsforsikring for at kunne få f.eks. en budgetkonto eller et lån. Og 100 kr. om måneden giver altså ikke nogen stor opsparing, men det har åbenbart alligevel været interessant for banken at sikre, at folk på den måde bliver tvunget til en opsparing. Så 40.000 kan bestemt være noget, som banker og kreditforeninger osv. vil bruge som pression.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Line Barfod, hvad det er, Enhedslisten har imod, at folk, der har penge stående i LD, også får mere råderet over deres indestående. Ved at vi giver dem rådemulighed eller ret til at flytte deres indestående, får folk indflydelse på deres egne penge. Det kunne jo forhindre tiltag, som vi så i forbindelse med Den Sociale Pensionsfond, der blev slugt af staten, uden at folk havde fået indflydelse. Ved at vi giver dem råderet, så har de også bedre muligheder for at få indflydelse og for at forhindre, at den slags kan gentage sig. Har Enhedslisten noget imod det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har meget svært ved at se, at det her skulle kunne hindre, at der kom andre indgreb. Problemet med Den Sociale Pensionsfond er jo bl.a., at Dansk Folkeparti nu sammen med flertallet i Folketinget hvert eneste år til finansloven stjæler

penge ud af den for at bruge dem til andre formål.

Det, vi ser her, er jo også, at Dansk Folkeparti sammen med flertallet i Folketinget vil være med til at sige, at nu skal der altså bruges mellem 25 og 50 mio. af de penge, der står i Dyrtingsfonden, til at etablere det her system. Det er ikke til gavn for de mennesker, der har den opsparing stående, fordi de ikke kan forvente at få en bedre forrentning af deres penge et andet sted. Vi synes hellere, at pensionsformuer burde være under demokratisk kontrol.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er muligt, at jeg har udtrykt mig forkert eller har sagt noget forkert, for det var ikke SP-kontoen, jeg snakkede om. Det var den konto, der blev slugt af staten for nogle år siden, hvor der også kører nogle retssager. Så vidt jeg husker, hedder den Den Sociale Pensionsfond, og det er ikke SP-ordningen, som vi har lavet flytteren på. Det er det, man kan forhindre, idet folk, der er nervøse for den slags, nu har mulighed for at gå ind og flytte pengene. Det er ikke efter min opfattelse noget, som Enhedslisten skulle have noget imod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Den Sociale Pensionsfond for nu at gøre den færdig først blev oprettet for 30 år siden, og det, Dansk Folkeparti har stemt for i modstrid med sine valgløfter ved finanslovene siden valget, er, at man hvert år tager penge, 8 mia. kr., tror jeg det er, fra Den Sociale Pensionsfond og putter ind i statskassen. Det stemmer Dansk Folkeparti for ved hver eneste finanslov. Jo, vi stiller ændringsforslag om, at man skal lade være, og Dansk Folkeparti stemmer imod vores ændringsforslag.

Med hensyn til pengene i Lønmodtagernes Dyrtingsfond er risikoen for den enkelte lønmodtager jo, at hvis man flytter dem over i et eller andet privat firma, så kan det firma gå ned. Vi har jo set det i USA, hvor Enron gik ned, og folk mistede deres pensionsopsparing. Vi synes, det er et stort problem, at så stor en del af pensionen i Danmark er baseret på private opsparinger, i private firmaer, der kan gå ned, hvis finansmarkedet krakker, og folk så fuldstændig kan miste deres pension. Der synes vi hellere, vi skulle have nogle solidariske ordninger under demokratisk kontrol.

Formanden:

Næste ordfører er hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Kl. 19.25

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Vi Kristendemokrater kunne godt sige noget godt om den her lov. Allerhelst så vi, at den blev opdelt, sådan at Lønmodtagernes Dyrtingsfond fik mulighed for også at administrere andre opspareres midler. Det synes vi faktisk er positivt, også fordi de rent faktisk gør det så godt, både når det gælder investeringer, og når det gælder administrationsomkostningerne.

Derimod er vi noget skeptiske over for den anden del af forslaget, at man kan flytte sine penge ud af fonden, og grunden til, at vi er betænkelige ved det, er jo ikke så meget det, at folk ikke skal lov til at administrere deres egne penge eller have indflydelse på deres egne penge. Grunden er mere, at når vi nu har denne fond, og når vi har det system, som vi har, og som altså omfatter Lønmodtagernes Dyrtingsfond, så mener vi, at det er der en grund til. Der er en grund til, at vi har disse fonde, og for de fonde har fællesskabet og solidariteten altid betydet meget. Det er det vi er bange for bliver voldsomt svækket, ved at man giver den her valgfrihed eller frit valg-mulighed. Vi er simpelt hen bange for, at kapitalgrundlaget for fonden bliver udhulet, sådan at man ikke har de midler at administrere, hvad man altså er så god til.

Derfor skal jeg blot sige, at Kristendemokraterne ikke umiddelbart kan støtte forslaget, sådan som det foreligger.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lovforslaget er et led i regeringens bestræbelser på at indføre mere valgfrihed i pensionsordningerne generelt, bestræbelser, som løbende bliver omsat til konkrete forslag.

Det første skridt blev taget med valgfrihed i SP-ordningen, hvor Folketinget sidste efterår vedtog at indføre flytteren i SP og give medlemmerne større indflydelse på investeringen af deres pensionsmidler. Derudover er branchen indkaldt til en drøftelse af mulighederne for forbedringer af rentegarantiordningerne og flyttemulighederne i de private pensionsordninger. Pensionsmarkedsrådet er desuden blevet bedt om at iværksætte et arbejde om information og gennemsigtighed i pensionerne og god og effektiv selskabsledelse i arbejdsmarkedspensionerne.

Ligesom de nævnte tiltag bygger dette lovfor- slag på anbefalingerne i Bremerudvalgets rap- port. LD har allerede for et par år siden indført puljevalg, som giver medlemmerne mulighed for at få indflydelse på investeringen af deres in- destående. Med lovforslaget suppleres dette til- tag med en flytteret. Medlemmerne får således fremover mulighed for at vælge at lade pensio- onspengene stå hos LD eller f.eks. slå dem sam- men med en anden af deres pensionsordninger. Det er altså vigtigt at slå fast, at der ikke er en pligt til at flytte pengene.

Der er så fra forskellig side blevet peget på, at LD har gjort meget ud af at investere medlem- mernes penge i små danske virksomheder og med stor succes for både LD og virksomhederne. Der har lydt bekymrede røster om, at en flyt- teret måske vil betyde, at LD ikke længere kan udnytte deres ekspertise inden for dette område, og at det vil få store konsekvenser for de små danske virksomheder, som kommer til at mang- le risikovillig kapital.

Jeg hælder måske nok til at mene, at hvis chancen for et godt afkast er til stede, så skal der nok være nogle, der byder sig til med et godt in- vesteringsstilbud. Men det vil naturligvis være fornuftigt at gøre brug af den ekspertise, LD gennem en årrække har oparbejdet inden for området. Derfor skabes der også med lovforsla- get den fornødne fleksibilitet til, at LD kan op- rette et fondsmæglerselskab, der kan tilbyde sin knowhow til andre investeringsforvaltere. LD kan på den måde udnytte sin viden, andre inve- steringsinstitutter får del i de gode afkastmulig- heder, og de små danske iværksættere er sikret den nødvendige kapital. Der er derfor ingen grund til bekymring på deres vegne.

Kl. 19.30

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg bare sige kort, at for at diskutere, om der er et brud på skattestoppet, er det jo en forudsætning, at der er tale om en skat, og det er der jo ikke her. Her er der tale om en fortsættelse af den etablerings- udgift, man har, for at kontohaverne, ud over at de kan vælge puljer, nu altså kan gå det skridt videre, at de kan flytte deres midler.

Jeg vil afslutningsvis takke de ordførere, der har støttet lovforslaget her i dag. Skulle der fort- sat være uafklarede spørgsmål i forbindelse med lovforslaget, så er jeg sikker på, at det vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Ministeren må godt blive stående, for der er til- syneladende uafklarede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu kommer det ikke som en overraskelse for mig, at ministeren påstår, at der ikke er tale om en skattestigning.

Min hovedpointe var, at det jo er fløjtende li- gegyldigt set fra borgernes synsvinkel. Der er tale om en omkostningsstigning, en yderligere omkostning, dvs. mindre til en selv til forbrug – det kan godt være, at det er et lille beløb – så- fremt man vælger ikke at benytte sig af denne her mulighed, hvor der nu kommer brugerbeta- ling, uanset om man vil bruge den eller ej.

Da vi havde behandlingen den 4. december 2002 af Det Radikale Venstres forslag om at for- enkle aktie- og kapitalindkomstbeskatningen, blev det forslag basket til jorden af Venstres ord- fører, hr. Peter Christensen, med de her ord:

»Sandheden er, at der ikke findes nogen om- råder, som kan tåle en skattestigning. Der findes ingen afgifter, som er for små, eller for den sags skyld skatter, som er for små.« »Derfor må – sagde han videre – »en lettelse af aktieområdet også ske uden den foreslåede bagside. En for- enkling skal finansieres uden skattestigninger på andre områder.«

Hvorfor skal det samme ikke være gældende her, at hvis man får en ekstraomkostning, så skal man lettes et andet sted?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede- riksen):

Jo, men det forudsætter jo, at der er tale om en skat, for at vi kan diskutere, om det er et brud på skattestoppet.

Det er klart, at en hvilken som helst ordning, der skal etableres, formentlig vil koste penge, og nu skal der altså etableres en ordning, der sikrer, at man kan flytte pengene fra LD til en anden pensionskonto, man har et sted. Ligesom da man indførte puljevalg, så koster det naturligvis også noget at etablere de puljer for at give LD's kunder valgfrihed mellem forskellige ordninger.

Jeg forstår ikke rigtig denne her diskussion, for jeg går ud fra, at det, der forener vore to par- tier, er at give det enkelte menneske den størst mulige indflydelse på egen situation og egen mulighed for at råde over sine penge, og nu etablerer vi altså en valgfrihed, så jeg kan ikke

forstå, hvad det er for en diskussion, vi er ude i her.

Skal vi afstå fra al valgfrihed i samfundet her, hvis det koster nogle penge at etablere det?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er egentlig mig, der spørger om dét, for pointen i hr. Peter Christensens indlæg under den debat, som jeg omtalte, var jo de sidste ord, hvor han siger: En forenkling skal finansieres uden skattestigninger på andre områder.

På det her område har man et princip om, at uanset om man kan forenkles og dermed øge valgmulighederne, fordi gennemskueligheden øges, så må det ikke føre til øgede omkostninger for borgerne, her læst som skattestigninger. Det må det ikke gøre, det skal finansieres på en anden måde.

Nu har vi så et område her, som vi diskuterer i dag, hvor man indfører ikke en forenkling, men en anden form for valgmulighed, nemlig en direkte valgmulighed. Uanset om man benytter sig af den eller ej, så får man en øget omkostning ud af det.

Er ministeren ikke enig i, at fra borgerens synsvinkel kan det være fløjtende ligegyldigt, om det er en skattestigning, om det er en afgiftstigning, eller hvad det er? Det er en omkostningsstigning, og borgeren bliver ikke beskyttet mod den, ved at han bliver lettet et andet sted. Er det ikke det, der er tilfældet? Og er det derfor ikke et brud?

Derfor spørger jeg: Hvorfor er det ikke hykleri, at det godt kan lade sig gøre på det her område, når det ikke kan lade sig gøre andre steder?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det naturligvis vanskeligt at tale om, hvad borgeren mener. Jeg tror, der er en del borgere, der gerne vil have mulighed for at flytte deres penge fra LD-ordningen over i nogle andre ordninger, og for dem er det jo sådan set ikke ligegyldigt.

Kl. 19.35

Jeg synes, det er et demokratisk gode, at man etablerer en ordning, hvor de, der ønsker at flytte penge, kan flytte pengene. Og nu har jeg selvfølgelig ikke været så mange år i politik her i salen, men den tanke, at når man etablerer et eller andet, så koster det nogle penge, det tror jeg ikke kan ligge folketingsmedlemmerne fjernt.

Det, vi så må vurdere, er jo, om vi synes, at det er et gode, at det enkelte menneske får lov til at flytte sin konto. Mit svar er ja, andre synes nej. Men at etableringen af det koster nogle penge kan vel ikke komme som en overraskelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg var glad for ministerens bemærkninger om, at virksomheder har nydt godt af den LD-ordning, der er. Der er masser af virksomheder, der er blevet reddet, også under kriserne, hvis man læser beretningerne tilbage fra LD's virksomhed. Men det kræver vel, at der er kapital, hvis det skal foregå i fremtiden.

Vi har jo haft masser af statsgarantiordninger herinde på det erhvervsmæssige område på 50 pct., 25 pct., men hver gang har bankerne sagt, at de skal have garanti for mindst 75 pct., før de kaster sig ud i noget. Derfor kan spørgsmålet være, om der vil være kapital til rådighed i fremtiden med det her frie valg til at redde virksomheder, til at være med til at støtte en virksomheds udvikling. Det er punkt 1.

Punkt 2 er, at jeg faktisk troede, at det, det handlede om, var, at vi ville sikre, at folk kunne få en rimelig pension og et rimeligt afkast, og derfor var vi selvfølgelig også interesseret i at have noget beskyttelse af det enkelte menneske, ikke bare kaste det enkelte menneske for løverne ved at bruge ordet frit valg.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg lige erindre om, at det, vi taler om her, er lønmodtagernes egne penge. Og så kan vi diskutere, om der skal være en personlig indflydelse på, hvor de penge bliver forvaltet. Det mener jeg.

Jeg ved jo godt, at vi ofte debatterer det enkelte menneskes valgmuligheder, og at hr. Ole Vagn Christensen er tilhænger af, at man har nogle standardiserede ordninger; man skal ikke kunne vælge selv at gå på deltids f.eks., det er der nogle organisationer, der er bedre til. Her er der altså nogle, der er bedre til at passe på mine penge. Så det er jo sådan set en større modsætning, der er mellem os her.

Jeg synes bare, at når vi her taler om folks egne penge, så er det ikke sådan en uoverstigeleg tanke, at folk selv skal have lov at placere de penge.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jamen igen drejer det sig jo om, hvad formålet er. Er formålet ikke, at man har en anden investor, som kan være med til at redde nogle virksomheder end det traditionelle marked? Det er det jeg har forstået der har været formålet med LD, da man i sin tid lavede den lov, og den lov lavede Socialdemokraterne og Venstre jo i fællesskab.

Det andet, man var interesseret i dengang, var sådan set at sikre, at pengene var til rådighed, når folk gik på pension, således at man selvfølgelig skulle leve op til, at man fik det bedste afkast og den bedste forrentning. Det, der har været efterlyst hele vejen igennem her, har været, at i det øjeblik man bliver rådgivet – for det er jo det, den enkelte bliver, den enkelte kan ikke have det store overblik over samfundsøkonomien, og derfor bliver den enkelte jo rådgivet – og man så bliver rådgivet på en sådan måde, at der sker et tab, er det så ikke rimeligt, at der også er tale om nogle erstatningsregler?

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lige præcis det spørgsmål tror jeg jo, at hr. Lars Barfoed har svaret fyldestgørende på.

Jeg tror altså, at mennesker i dag kræver lidt større indflydelse på deres egen situation, end hr. Ole Vagn Christensen er villig til at give dem. Jeg tror, at det i dag er vigtigt for mennesker at have det råderum, at når man har sine penge, så skal man også have lov til at placere dem på en måde, som man selv finder rigtig.

Jeg forestiller mig ikke, at der sker en flugt ud af LD, men for mig er det afgørende, at man etablerer den valgfrihed. Det betyder, at de mennesker, der flytter ud, bliver glade, fordi de får en mulighed for at placere deres penge. De andre vælger at lade dem blive stående, fordi de synes, det er rigtigt. Altså bliver de glade.

Jeg kan faktisk ikke se, at der er en eneste ulempe i den ordning, vi taler om her. Det kan jeg ikke. Derfor kommer det som en overraskelse for mig, hver gang vi taler om frihed, at det pakkes ind i systemsnak og risiko og det kan de ikke overskue. I det her tilfælde er det LD, der er bedst. I andre tilfælde er det LO, der er bedst. Men der er altid nogle andre, der er bedre til at vurdere for det enkelte menneske, hvad der er

godt. Det er jo konflikten mellem os. Jeg synes, at retten til at vælge er helt afgørende, og det må så gerne koste de 18 kr. eller 32 kr., som hr. Flemming Oppfeldt gjorde opmærksom på i sit indlæg.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, jeg gjorde opmærksom på, at det kostede 2,60 kr. om året i en femtenårig periode.

LD er jo eksperter i at placere penge i mellemstore og små danske virksomheder i det, der hedder unoterede aktier, og bekymringen, som man også kan høre her i Folketinget, går jo på, at når folk benytter sig af deres valgfrihed, så vil det gå ud over investeringer i den her type virksomheder.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre beskæftigelsesministerens kommentar til den artikel, der står på side 18 i Børsen fra den 18. december, hvor det oplyses, at to store danske pensionselskaber planlægger at gå ind og investere i mindre og mellemstore danske virksomheder i unoterede aktier og gøre det til et speciale, fordi de tror, at flere vil vælge at sætte deres pensioner i den type selskaber.

Formanden:

Nu er det jo ikke sikkert, at ministeren har avisen med fra den 18. december, men ministeren får alligevel mulighed for at svare.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men ud fra det referat, jeg har fået af ordføreren, så ville det da glæde mig, at der kom sådan en udvikling i gang, at flere mennesker ville være interesseret i at investere.

Vi bevarer jo også, vil jeg så gerne understrege i det her lovforslag, LD's mulighed for at være forvalter af investeringer og yde knowhow i forbindelse med forvaltning af pensionsmidler netop på det her område. Så skulle der komme flere aktører, der interesserer sig for det marked, ja, så skulle jeg kun være glad.

Jeg vil gerne igen understrege, at det her lovforslag ikke indebærer nogen pligt til at forlade LD.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. januar 2004, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.44